

РЕШЕНИЕ

№ 3126

гр. София, 14.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 24.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **11489** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на Е. С. А., чрез адв. Г. С., срещу Заповед № 8121к-10392 / 06.11.2020 г. на Главния секретар на Министерство на вътрешните работи, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от три месеца.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, поради противоречието му с материалния закон и нарушение на процесуалните правила. Посочва, че обжалваният акт е издаден в нарушение на разпоредбата на чл. 210, ал. 1 от ЗМВР, тъй като в него не са посочени обстоятелствата, при които е извършено нарушението и доказателствата, въз основа на които е установено. Отделно от това, счита, че липсва и надлежно оформен двустранно подписан протокол за изслушване на А. след приключване на дисциплинарното производство, съгласно чл. 206, ал. 1 от ЗМВР. Твърди се, че не е извършено вмененото дисциплинарно нарушение. По същество се сочи, че А. е наказан за това, че не е изготвил проект за заповед за провеждане на специализирана полицейска операция, в съответствие с т. 5 от Заповед № 8121з-1624/22.12.2016г. на главния секретар на МВР за подготовка, провеждане и отчитане на специализирани полицейски операции /СПО/ в ЗМВР, която заповед не е била сведена до знанието му. Допълнително се сочи, че правомощие да издават такива заповеди имат директорите

на ГДНП, СДВР, ОДМВР, ГДГП, ГДБОП, Дирекция „Миграция“ и С.. Твърди се още, че е нарушено правото на защита на жалбоподателя, тъй като от мотивите на заповедта не става ясно за какви негови действия е ангажирана дисциплинарната му отговорност, както и не е изследван субективният елемент на деянието. Моли за отмяна на оспореният административен акт.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. С., който поддържа жалбата на заявените основания и претендира разноски по делото.

Ответникът - главен секретар на Министерство на вътрешните работи, в съдебно заседание се представлява от юрк. Ц., която аргументира неоснователност на жалбата, претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал. 1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Видно от кадрова справка УРИ 1266р-15823/1/12.08.2020г. (л. 82) Е. С. А. е назначен със Заповед рег. № 8121к-8190/27.07.2018г. на длъжност началник на сектор 01 „Трансгранична организирана престъпност“ при ГДБОП – МВР, считано от 04.09.2018г., която длъжност заема до момента.

По повод на докладна записка № 4575р-1461/10.06.2020г. и доклад № 4575р-1623/29.06.2020г., и двете по описа на дирекция „Инспекторат“, със Заповед № 8121к-8267/29.07.2020г. главният секретар на МВР е разпоредил проверка по чл. 205, ал. 2 от ЗМВР за извършено нарушение на служебната дисциплина от главен инспектор Е. С. А., началник на сектор „Трафик на културно-исторически ценности“ в отдел „Трансгранична организирана престъпност“ при ГДБОП-МВР и комисар Л. Ц. П., началник на отдел „Трансгранична организирана престъпност“ при ГДБОП-МВР, при провеждане на специализирана полицейска операция на 08.10.2019г. Със същата заповед е определена комисия, която да извърши проверката. Е. С. А. е запознат със Заповед № 8121к-8267/29.07.2020г. на 11.08.2020г. По повод на извършваната проверка А. е депозирал сведение рег. № 1266р-17796/09.09.2020г.

За извършената проверка е изготвена справка УРИ 1266р-16928/27.08.2020г., с която жалбоподателят е запознат срещу подпис. Проверяващата комисия от ДИ-МВР е установила данни за извършени нарушения на служебната дисциплина при планирането на специализирана полицейска операция на 08.10.2019г., планирана във връзка с получена официална покана за участие в международна операция по противодействие на престъпления с културно-исторически ценности.

Установено е, че главен инспектор Е. А., началник на сектор „Трафик на културно-исторически ценности“ към отдел „Трансгранична организирана престъпност“ при ГДБОП, е изготвил предложение и план УРИ 1266р-21537/30.09.2019г., като е предвидено да бъдат извършени действия на територията на шест области в страната, съвместно от служители на ГДБОП, СБОП по региони и служители от КОС при СДВР и ОДМВР - С., Л., Ш., Д., С. и П.. Предложението и планът са съгласувани от комисар Л. П., началник на отдел „Трансгранична организирана престъпност“ при ГДБОП, след което на 30.09.2019г. са утвърдени от заместник-директора на ГДБОП - старши комисар Л. Я.. Според ДРО комисар Л. П. е съгласувал предложение и план УРИ 1266р-21537/30.09.2019г. за провеждане на специализирана полицейска операция на териториите, обслужвани от няколко

областни дирекции на МВР, за което е поискано съдействие от служители на КОС от СДВР, изготвени от главен инспектор А., в нарушение на изискванията на т. 4.2, т. 5 и т. 6.2 от заповед № 8121з-1624/22.12.2016 г. на главния секретар на МВР.

Според ДРО подготовката, провеждането и отчитането на специализирани полицейски операции (СПО) в МВР е регламентирана със заповед № 8121з-1624/22.12.2016 г. на главния секретар на МВР. Съгласно т. 5 от заповед № 8121з-1624/22.12.2016г. за провеждане на СПО се издава заповед. За установяване наличието на такава заповед в материалите по провеждането на посочената СПО е поискана допълнителна информация от началника на отдел КИАД при ГДБОП. В отговор на искането е постъпило писмо с УРИ 1266р-16495/20.08.2020г., в което е посочено, че в документацията по проведената СПО действително липсва заповед за провеждането ѝ. Оттук комисията е направила извод, че в изпълнение на т. 6 от заповед № 8121з-1624/22.12.2016г. на главния секретар на МВР А. е изготвил предложение и план за подготовката и провеждането на СПО, но е пропуснал да предложи проект на заповед за провеждането на СПО, с което е нарушил изискването на т. 5 от заповед № 8121з-1624/22.12.2016г. на главния секретар на МВР.

Комисията е установила още, че заповед № 8121з-1624/22.12.2016г. е получена в ГДБОП по електронна поща на дата 22.12.2016г. Изпълнението на заповедта е възложено на директорите на дирекциите, сред които и ГДБОП. В изпълнение на това, с резолюция на директора на ГДБОП от същата дата е разпоредено: „Зам. д-ри, Началници на отдели и СБОП за организация и контрол по заповедта“. Видно от приложената по проверката разпечатка от деловодството на ГДБОП, съобразно резолюцията на директора, от отдел „КИАД“ заповедта е била препратена на отдели: 01, 02, 03, 04, 05, 06, 09 и сектор САП при ГДБОП по електронната поща на службата.

Видно от приложените по проверката кадрови справки, към м. декември 2016г. Е. А. е заемал длъжността разузнавач в сектор „ТКИЦ“ към отдел 02 „ТОП“ при ГДБОП, Л. П. е заемал длъжността началник сектор 03 „Трафик на хора“ в отдел 02 „ТОП“. По данни на сектор „ЧР“ при ГДБОП, началник на отдел 02 „ТОП“ към онзи момент е бил комисар Я. К. - бивш служител на МВР.

Относно запознаването със заповедта е поискана допълнителна информация от началника на отдел „КИАД“ при ГДБОП. В отговор на искането е получено писмо с УРИ 1266р-16019/14.08.2020г. от отдел „КИАД“, че при извършената проверка не са установени документи, удостоверяващи, че служителите П. и А. формално са се запознали със заповедта на главния секретар.

Независимо от гореизложеното, ДРО е приел, че при заемане на длъжностите: началник сектор и началник отдел, А. и П., по силата на вменените им с длъжностни характеристики рег. № 1450/22.04.2015г. и рег. № 1266р-26666/05.12.2018г. задължения, е следвало да се запознаят с всички вътрешни нормативни документи, регламентиращи служебната им дейност и да отговорят за стриктното им спазване.

Предвид изложеното, комисията е приела, че комисар Е. А. - началник на сектор „Трафик на културни ценности“ в отдел „Трансгранична организирана престъпност“ при ГДБОП, е нарушил основни длъжностни задължения, вменени му със специфична длъжностна характеристика рег. №1450/22.04.2015г., а именно да: „Ръководи, планира, организира, контролира и отговаря за дейността на сектора в съответствие с нормативната уредба на МВР“, като не е спазил изискването на т.5 от Заповед №8121з-1624/22.12.2016г. на главния секретар на МВР, а именно – да предложи проект на заповед за провеждане на СПО, с което е допуснал нарушение на

служебната дисциплина, по смисъла на чл. 199, ал. 1, т.3 „лошо изпълнение на заповед“, за което се предвижда дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“.

Справка УРИ 1266р-16928/27.08.2020г. е подписана от член на ДРО с особено мнение, аргументирано допълнително /л. 44 от делото/. По същество се счита, че не е налице дисциплинарно нарушение, доколкото служителите не са били запознати срещу подпис със Заповед № 8121з-1624/22.12.2016г. на главния секретар на МВР.

Дисциплинарно наказващият орган е запознат със Справка УРИ 1266р-16928/27.08.2020г. на 05.11.2020г., видно от положения подпис с дата.

С покана рег. № 1266р-18100/14.09.2020г., получена от А. на 08.09.2020г., е дадена възможност за запознаване с материалите по дисциплинарната проверка и вземане на становище. Депозирани са обяснение УРИ 1266р-17796/09.09.2020 г.

Издадена е процесната Заповед № 8121к-10392/06.11.2020г., с която при преповтаряне на фактическата обстановка, отразена в Справка УРИ 1266р-16928/27.08.2020г., на основание чл. 204, т. 2, чл. 197, ал. 1, т. 2, чл. 194, ал. 2, т. 1, пр.3, алт.3 от ЗМВР - неизпълнение на заповедите и разпорежданията на главния секретар на МВР и на основание чл. 199, ал. 1, т. 3, пр.2, алт. 2 от ЗМВР – лошо изпълнение на заповед, на Е. А. е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от три месеца. Заповедта е връчена на Е. А. срещу подпис на 09.11.2020г.

При така установените факти, съдът достигна до следните ПРАВНИ ИЗВОДИ:
Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДПУСТИМА.

Подадена от активно легитимирано лице, в законоустановения срок, насочена е срещу годен за оспорване акт.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган – главен секретар на МВР в рамките на предоставените му правомощия по чл. 204, т. 2 във вр. с чл. 197, ал. 1, т. 1-3 от ЗМВР.

Заповед № 8121к-10392/06.11.2020г. е издадена в рамките на преклузивните срокове по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР. Съгласно цитираната разпоредба дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от две години от извършването му. Според чл. 196, ал. 1 от ЗМВР дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. В ал. 2 на чл. 196 от ЗМВР е предвидено, че установяването на дисциплинарното нарушение се осъществява в момента, в който материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган. В този смисъл и Тълкувателно решение № 2/04.07.2002г. по адм. д. № ТР – 3/2001г. на ВАС, което не е загубило значението си.

В случая вмененото нарушение следва да се приеме за извършено на 30.09.2019г., на която дата жалбоподателят е изготвил предложение и план за провеждане на СПО /УРИ 1266р-21537/30.09.2019г./, но не е съгласувал заповед за провеждане на СПО, тъй като такава не е била изготвена от инсп. А.. Дисциплинарно наказващият орган е запознат със Справка УРИ 1266р-16928/27.08.2020г. на 05.11.2020г., видно от положения подпис с дата. По делото е приложена справка УРИ 1266р-15891/13.08.2020г. (л. 74), че за периода м. септември 2019г. - м. септември 2020г. А. е ползвал платен годишен отпуск общо 50 дни. Съгласно правилото на чл.

195, ал. 3 от ЗМВР, през този период сроковете за произнасяне не са текли. Следователно издадената на 06.11.2020г. заповед е в рамките на преклузивния едногодишен срок по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР.

Не е допуснато и нарушение на чл. 206, ал. 1 ЗМВР, съгласно която дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. На жалбоподателя са връчени покани за запознаване с материалите от проверката и за даване на писмени обяснения. Същият е депозирал няколко сведения, които са изрично обсъдени в мотивите на заповедта, като са приети за неоснователни.

Спазена е също така и процедурата по чл. 207, ал. 1 от ЗМВР, като е определен дисциплинарно разследващ орган. Държавният служител е запознат със заповедта по ал. 1 и обобщената справка по ал. 7, като същевременно се е възползвал от правата си по ал. 8. Дисциплинарно разследващият орган е приключил дисциплинарното производство в определения му срок и е изготвил становище до органа по ал. 1 за наличието на основание за реализиране на дисциплинарна отговорност, като с това е спазено и изискването на ал. 12 от цитираната разпоредба. В тази връзка съдът намира, че не са нарушени правата на жалбоподателя, който е бил запознат с отделните етапи и действия по дисциплинарното разследване.

Спазени са правилата за провеждане на дисциплинарното производство, разписани в чл. 16 и сл. от Инструкция № 8121з-470 от 27.04.2015г. за организацията на дейността по установяване на дисциплинарни нарушения и налагане на дисциплинарни наказания, събирането и обработката на информация за състоянието на дисциплината и дисциплинарната практика в Министерството на вътрешните работи, издадена от министъра на вътрешните работи, на основание чл. 215а от ЗМВР (обн., ДВ, бр. 34 от 12.05.2015г.).

Оспорваният акт съдържа изискуемите по чл. 210, ал. 1 от ЗМВР реквизити /Постановление № 4/1976г. на Пленума на ВС и ТР № 4/22.04.2004г. по дело № ТР-4/2002г. ОСС на ВАС/, съобразена е и разпоредбата на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР, съгласно която при определяне на вида и размера на дисциплинарните наказания се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата.

По приложението на материалния закон, съдът съобрази следното:

Вмененото на Е. А. дисциплинарно нарушение е „неизпълнение на заповедите и разпорежданията на главния секретар на МВР“ – чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР във вр. с неизпълнение на т.5 от Заповед № 8121з-1624/12.12.2016г. на главния секретар на МВР, съставомерно по чл. 199, ал. 1, т. 3 от ЗМВР - „лошо изпълнение на заповед“.

Принципно, неизпълнение на задълженията по Заповед № 8121з-1624/12.12.2016г. представлява дисциплинарно нарушение по чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР.

Съгласно т. 5 от Заповед № 8121з-1624/12.12.2016г. на главния секретар на МВР (л. 64) за провеждане на специализирани полицейски операции (СПО) се издава заповед. Според ДНО при подготовката и планирането на СПО в рамките на международна операция „Р. IV“, Е. А. не е изготвил проект на заповед за провеждане на СПО, съобразно изискванията на т. 5 от Заповед № 8121з-1624/12.12.2016г. Това

бездействие ДНО е квалифицирал като неизпълнение на заповедите и разпорежданията на главния секретар на МВР, респ. нарушение по см. на чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР.

За да е съставомерно така описаното деяние, на първо място следва да е установено, че гл. инсп. А. е имал задължение да изготвя проекти на заповеди за провеждане на СПО съобразно изискването по т. 5 от Заповед № 8121з-1624/12.12.2016г. на гл. секретар на МВР. В приложената по делото специфична длъжностна характеристика на длъжността „началник на сектор „Трафик на културно-исторически ценности“ към отдел 02 „Трансгранична организирана престъпност“ при ГДБОП-МВР не е разписано задължение да предлага „проект на заповед за СПО“. Напротив, от докладна записка рег. № 8121р-11602/10.07.2020г. на Дирекция „Човешки ресурси“ (л. 108-111) се установява, че отдел ПНД към ГДБОП е следвало да изготви заповед за провеждането на СПО. Всъщност от административната преписка не става ясно чие е задължението по т. 5 от Заповед № 8121з-1624/12.12.2016г. - „да се издава заповед за провеждане на СПО“. В самата заповед на главния секретар на МВР е посочено: „Изпълнението на заповедта възлагам на директорите на ГДНП, СДВР, ОДМВР, ГДГП, ГДБОП, Дирекция „Миграция“, С.“, което води до извода, че именно посочените ръководни служители следва да издават коментиранията по-горе заповед. Отделно от това, в чл. 33-55 от ЗМВР е указано кои са ръководните служители, издаващи заповеди, като нито в ЗМВР, нито в ПУДМВР са посочени служителите, които изготвят „проекти на заповеди“.

На второ място, при липса на надлежно запознаване (срещу подпис) със заповедта, бездействието на А. дори и от обективна страна да нарушава т.5 от Заповед №8121з-1624/12.12.2016г., не представлява дисциплинарно нарушение, тъй като липсва субективна страна - виновно поведение, част от което е знанието за правилото, което се нарушава. От лице, което не е запознато със заповедта на главния секретар на МВР, не може да бъде изисквано спазването ѝ. Съдържанието на длъжностната характеристика на жалбоподателя не води до извод за надлежното му запознаване със заповедта. За последната не се твърди да е обнародвана, поради което за А. липсва друг начин за узнаване на съдържанието ѝ, освен, чрез надлежното му запознаване срещу подпис от страна на ръководителите му. В този смисъл е константната съдебна практика на Върховния административен съд (Решение № 5410 от 10.04.2019 г. на ВАС по адм. д. № 10028/2018 г., V о., докладчик председателят А. Д.).

Предвид изложеното настоящият съдебен състав намира, че не е доказано извършването на вмененото на Е. А. дисциплинарно нарушение. Оспорената Заповед № 8121к-10392/06.11.2020г. на главния секретар на МВР, като материално незаконосъобразна, следва да бъде отменена.

С оглед изхода на спора, в полза на оспорващия следва да се присъдят направените по делото разноски, претендирани в размер на 10 лева държавна такса и 500 лева по договор за правна защита. Ответникът е възразил за прекомерност на възнаградението, което възражение е неоснователно, тъй като минималния размер, посочен в Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, е именно до 500,00 лв., съгласно чл. 8, ал.3.

Предвид изложеното, на жалбоподателя се дължат разноски в размер на 510 лв.

Така мотивиран, и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 35-ти състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Е. С. А. Заповед № 8121к-10392 / 06.11.2020 г. на Главния секретар на Министерство на вътрешните работи, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от три месеца.

ОСЪЖДА Министерството на вътрешните работи да заплати на Е. С. А. с ЕГН [ЕГН] сумата от 510 лв. (петстотин и десет) лева разноски по делото.

Решението е окончателно.

Препис да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: